- הוה אמינא צנועים אית להו דרבי דוםא

I would have thought the pious ones agree with Rabi Dohsoh

Overview

The משנה סתם משנה is discussing how to prevent the thieves from the transgression of eating רד מרובעי outside ירושלים. The ruling of רד ווסא is regarding that the poor people should not transgress unknowingly by taking too much לקט. The were אביי לקט their מפקיר they were מפקיר the illicit אביי. לקט their אביי אביי לקט they were צנועין (certainly) agree with אביי ווחנן we may have assumed that the צנועין (for the הכמים made a הכמים only for the unwitting poor people but not for the thieves who are stealing the grapes).

ולא מן הדין דגזל ולא נתייאשו הבעלים שניהן אין יכולין להקדיש¹ ולחלל ולהפקיר² - And the rulings of the צנועין and ר"ד was not legally justified, since the rule is that where an item was stolen and the owners did not give up hope, both the owner and the thief cannot sanctify, nor exchange, nor be מפקיר this item -

רבנן ברשותיה לחלל ולהפקיר שלא יכשלו עניים וגנב - Rather, on account of a enactment, the רבנן placed it in the possession of the owner to allow him to be מדלל מחלל of the כרם רבעי and to be מדלל in order that the poor people and the thief should not stumble and transgress their respective prohibitions. This is the opinion of the צנועים that the חקנה was made for גנבים (regarding עניים) and certainly for the עניים (regarding יביים) and certainly for the יביים אלא מחמת הבעי

רבי דוסא לית ליה דצנועין דבעניים עבוד רבנן תקנה ולא בגנב However רבנן disagrees with the צנועין, for the רבנן made this enactment for the poor people only (by לקט), but not for the thief (טרם רבעי). This is what we would have assumed if not for the statement of ר' יוחנן

- אבל השתא דקאמר רבי יוחנן צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד However, now that ר"ד said the צנועין and ד"ד said the same thing, so the rule is effective both for the עניים and the גנבים -

אם כן סובר הוא דלא מחמת תקנה³ אלא מן הדין -

¹ נו is not relevant to the discussion here. תוספות mentions it because in the initial ruling of גזל ולא נתייאשו הבעלים is not relevant to the discussion here. עמוד א' mention was made that שניהם אין יכולין להקדישו (see on the 'עמוד א').

 $^{^2}$ Therefore according to this א"ו", the הפקר would not absolve (מעיקר הדין) the עניים and the עניים from transgressing the מפקר מרבעי of לקט and taking extra לקט (respectively), for since the food was not in the possession of the owners, they have no right to either be מפקיר them.

 $^{^3}$ If it were מחמת התקנה how does התקנה אוס איי agrees with the צנועין, perhaps ר"ד maintains that the תקנה is only for the עניים, but not for the גנבים. Therefore since אמרו דבר אחד אמרו דבר אחד that means that ע"פ דין they can be מחלל ומפקיר,

Therefore "'must maintains that it is effective not on account of an enactment, but rather it is justified lawfully⁴ –

תוספות questions his assumption:

ילא בעי למימר דלענין ברירה דוקא קאמרי דבר אחד דתרוייהו לית להו ברירה ^{5} But אביי did not want to say that the צנועין and ר"ד say the same thing only regarding ברירה, namely that both of them do not maintain ברירה, but not that the מעיקר הדין is effective מעיקר הדין אמת התקנה –

תוספות rejects this approach:

שהרי דבר אחד משמע ממש דבר אחד -

For when דבר אחד, this indicates it is actually the same thing regarding all matters, including that ד"ד agrees with the צנועין.

asks: תוספות

וקשה דבפרק העור והרוטב (חולין דף קכד,ב) אמר רבי יוחנן -

And there is a difficulty, for ברק העור והרוטב states in פרק העור והרוטב -

רבי ישמעאל ורבי דוסא בן הרכינס אמרו דבר אחד דלאו ממש דבר אחד אחד רבי ישמעאל ורבי דוסא בן הרכינס אמרו $^{\prime}$ and $^{\prime}$ said the same thing -

דבמגע דוקא אמרו דבר אחד אבל במשא פליגי -

For it is only regarding 'touching' that they say the same thing, but they argue regarding 'carrying'. תוספות cites the relevant sources -

- דהתם תנן שני חצאי זיתים מטמאים במשא ולא במגע דברי רבי ישמעאל for the משנה taught there, 'two half-זיתים of meat are משנה when you carry them, but not by touching them, this is the opinion of 'ר"י -

יבההיא דרבי דוסא תנן במסכת אהלות ^{8} בפרק ג' (משנה א) כל המטמאין באהל ^{9} שנחלקו - And in that ruling of מסכת אהלות פרק ג' taught in מסכת אהלות פרק, 'all that cause

in that case there is no difference between עניים and גנבים. See 'Thinking it over'.

 $^{^4}$ תוספות seems to be saying that the אביי is (not merely that ר"ד agrees with the אביי agrees with the חילול is effective מחמת התקנה, and not only מחמת.

 $^{^5}$ How does אביי אביי know that ר' יוחנן maintains that it is מעיקר מעיקר agrees with the צנועין, maybe all ר' meant to say is that both ברירה and the אין ברירה.

⁶ Therefore ר"ד would still disagree with the צנועין.

 $^{^7}$ אקבר,א השנה משנה. The case there is regarding the hide of a נבילה on which there are two pieces of משנה meat, each the size of a חצי זית. If a person touched the meat he is not ממא since each piece which he touched is less than a מימ and cannot be ממא be. However if he carried the hide with the two ממא be ממא since he carried and cannot be.

 $^{^{8}}$ The beginning of this משנה is also cited there in מס' חולין.

⁹ This means for instance a כזית from a corpse.

טומאה in a tent, which were divided ^{10} -

והכניסן לבית רבי דוסא בן הרכינס מטהר וחכמים מטמאין -

And he brought it into a house, משהר is משהר the content of the house, and the משהר are משנה continues to expound on this המלוקת -

כיצד הנוגע בשני חצאי זיתים מן הנבילה או נושאן כולי -

How is this so; whoever touched the two מהור or carried them, etc.' he is מהור according to דב"ה (and ממא according to the רבנן) -

משמע דרבי דוסא בן הרכינס מטהר במגע ובמשא -

This indicates that מטהר is מטהר מטהר by both משא and משא, which is in conflict with ר"י who is מטהר במגע, so how can מטהר במגע, since they are not in complete agreement?!

מוספות answers:

יש לומר כיון דבמגע אמרו דבר אחד אין חושש אף על גב דלא שוו במשא¹¹.

And one can say; since regarding 'touching' they agree, we are not concerned that they are not in agreement regarding 'carrying' –

תוספות offers an alternate explanation:

רבי ישמעאל - אומר רבינו יצחק דלגמרי מצית למימר דסבר רבי דוסא כרבי ישמעאל - And additionally, says the ר"י that it is possible to say that ד" agrees completely with ר"י even regarding משא

רבי ישמעאל מצטרפים היינו במרודד¹² ורבי דוסא איירי במפוזר לגמרי - And this which מטמא that the two חצאי זיתים are combined to be that it in a case where the two חצאי זיתים are somewhat attached, however ד"ד is discussing a case where the two חצאי זיתים are completely separate therefore he is מטהר -

- דלגבי משא בעי נושא והוא דנישא שיהא מחובר יחד¹³ כדקאמר עולא בההיא שמעתא For regarding 'carrying', we require a carrier provided that the object being carried should be attached together, as עולא stated in that סוגיא

1/

¹⁰ Now each piece is less than a כזית.

¹¹ In our case if אין ברירה does not agree with the צנועין, and since their only agreement is אין ברירה (which they do not mention at all), we cannot consider it to be אמרו דבר אחד אווי, since they do not agree in their explicit rulings (the צנועין maintain that there is a עניים for עניים (only) [The עניים never ruled explicitly that there is a תקנה for עניים שומאה (עניים אומאה). However by the case of טומאה since they both explicitly agree that there is no שומאת מגע for two מומאה it can be considered as אמרו דבר אחד הבר אחד אווי מגע

¹² There is a thin strip which combined the two הצאי זיתים.

¹³ The פסוק (in פסוק (אמיני) reads ויקרא (ויקרא) והנשא את נבלתה (וויקרא) והנשא (read הנושא). The word והנשא (read והנשא), the one who is carrying) is written without a 'וינ' allowing us to read it והנישא (and that which is carried). עולא interprets this to mean that the item carried has to be attached to combine them for a כזית.

רבנן ¹⁶ ולא כרבנן ¹⁵ דבלאו הכי פליגי בה תנאי בדעולא ¹⁶ ולא כרבנן ¹⁵ דבלאו הכי פליגי בה תנאי בדעולא And we will establish ר"ד, but not like the רבנן, for disregarding this issue there is a dispute of תנאים − עולא -

ומה¹⁷ שיכול לתרץ אליביה מתרץ –

And whatever we can justify according to עולא we will establish it so –

Another option:

: אי נמי עולא מוקי פלוגתייהו במרודד ואתי כרבנן ^{18} ולית ליה דאמרו דבר אחד: Or you may also say, עולא will establish the dispute between ר"ד וחכמים in a case of מרודד (attached), and עולא agrees with the עולא does not agree with ר"ד וה"י said the same ruling.

Summary

ר' יוחנן is teaching that legally one can be מפקיר or מפקיר something which is not in his possession. אמרו דבר אחד can apply even if they argue as long as in one case they explicitly agree.

Thinking it over

How can we reconcile that on one hand ר' יוחנן maintains גזל ולא נתייאשו הבעלים the owners cannot be מקדיש since it is not ברשותו, and here we say according to דר" that the צנועין and ד"ר maintain that the owners can be מחלל ומפקיר even though it is not ^{19} !

.

 $^{^{14}}$ Therefore אולא maintains if the two pieces are not attached they are not are not attached they will be אולא במשא just like ר' ישמעאל.

 $^{^{15}}$ The עולא and they are מטמא מטמא שני זיתים שני They do not agree with עולא and they are מטמא whether they are attached or not.

¹⁶ A marginal note adds here; אוולא ס"ל כר"א. Perhaps הוספות is explaining that one should not wonder why שולא follows מולא מח not the חולין, therefore הוספות adds that there is also there in הולין a dispute between עולא agrees with א"ר (not the רבנן), therefore there is no difficulty in saying that he also follows רבנן אוס מרשבים.

¹⁷ The גמרא הולין הולין challenges אול from the ruling of ר"ע and provides an answer. Seemingly what is the question, since אולין rules like ד"ד against the rules like ד"ד against the עולא (see footnote # 16), we can understand that he rules like ד"ד, so why ask and answer, תוספות responds we like to minimize the contradiction as much as possible.

¹⁸ This seems more likely for why should עולא rule like ר"ד against the רבנן (majority)?

¹⁹ See footnote # 3.